

MOCIÓ QUE PRESENTA EL GRUP SOCIALISTA I EL GRUP D'ENTESA PER ESTABLIR UN SISTEMA PÚBLIC DE PENSIONS AMB MAJOR CAPACITAT DE REDISTRIBUCIÓ I REDUCCIÓ DE LES DESIGUALTATS.

Atès que les pensions públiques constitueixen la principal font d'ingressos de més de nou milions de pensionistes i de les seves famílies (1.694.430 a Catalunya dels quals 1.278.049 es troben a la demarcació de Barcelona) havent-se constituït durant la crisi com un dels elements que han contribuït a sostenir a moltes famílies en la difícil situació econòmica de Catalunya i d'Espanya.

Atès que el Sistema Públic de Pensions constitueix la política pública amb major capacitat de redistribució i reducció de les desigualtats (el 46%).

Atès que les polítiques del PP representen una seriosa amenaça per al sistema públic de pensions. Amb les seves polítiques d'ocupació, el Govern de Rajoy ha posat en perill la sostenibilitat econòmica de les pensions, que han entrat en un període de dèficits constants i creixents; i amb el nou mecanisme de revaloració, que es desvincula del poder adquisitiu, i amb el factor de sostenibilitat, que ajusta l'import de la pensió en funció de l'esperança de vida, es condemna els pensionistes a un progressiu empobriment. I tot això, ho han fet mitjançant la imposició, sense diàleg social i trencant unilateralment el consens del Pacte de Toledo. Amb aquestes polítiques el PP està preparant el camí per als fons de pensions privats, en detriment del Sistema Públic de Seguretat Social.

Atès que els resultats d'aquesta política estan a la vista: progressiva pèrdua de poder adquisitiu de les pensions, sensació d'incertesa dels actuals jubilats sobre si l'Estat serà capaç de pagar les seves pensions en els pròxims anys, sentiment d'injustícia en aquells que contribueixen al sistema però dubten que aquest els pugui proporcionar una pensió digna en un futur a 10 o 20 anys vista, i desesperança gairebé absoluta per part de la joventut en què algun dia puguin contribuir i ser protegits pel sistema.

Atès que l'actual situació del sistema de Seguretat Social exigeix una actuació urgent i compromesa amb la seva funció social. La gravetat i durada de la crisi, la intensitat de la desocupació, especialment l'atur de llarga durada, i el deteriorament de les condicions laborals d'un gran nombre de persones que ha registrat el nostre mercat laboral en els darrers anys, juntament amb l'evolució demogràfica, han contribuït a situar el sistema de Seguretat Social en dèficit, molt abans del previst. Com ha reconegut l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal (AIREF), aquesta situació està relacionada amb la devaluació salarial provocada per la reforma laboral, xifrant en 15.000 milions d'euros (1,5% del PIB) l'impacte que ha tingut en la previsió de les cotitzacions del Sistema de Seguretat Social.

Atès que resulta urgent anticipar mesures de reforç de l'estructura d'ingressos del sistema, de manera que es garanteixi el seu adequat finançament, i la seva revitalització, sostenibilitat i estabilitat, alhora possibilitant la recuperació del poder adquisitiu dels i de les pensionistes. La suficiència de les pensions i la solidaritat intergeneracional i territorial i l'equitat han de retornar al sistema de protecció social.

Atès que el PP està laminant el Sistema Públic de Pensions sotmetent el Fons de Reserva de la Seguretat Social a un espoli permanent.

Atès que el dèficit ha estat compensat per retirades massives del Fons de Reserva, que ha passat de disposar de 66.815 milions d'euros a finals de 2011, als actuals 8.095 milions d'euros. i que si no s'ha esgotat totalment ha estat com a conseqüència del préstec de

10.192 milions d'euros de l'estat a la Seguretat Social contingut en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat de 2017. A això cal afegir les quantitats retirades del Fons de Mútues, per import de 8.621 milions d'euros en aquests anys. En definitiva, s'han necessitat fons per import de 93.251 milions d'euros addicionals a les cotitzacions per poder fer front al pagament de les pensions en el període 2012-2017. L'any 2018 ha començat en la mateixa línia i el PP, enlloc de plantejar mesures serioses en el marc del Pacte de Toledo i al Diàleg Social, ha decidit seguir endeutant la Seguretat Social amb un crèdit de 15.000 milions d'euros.

Atès que el Fons de Reserva, sorgit de la reforma de l'estructura financera de la Seguretat Social duta a terme pels governs socialistes el 1989 i recollit posteriorment com una recomanació del Pacte de Toledo, estava previst per a ser usat quan sorgissin les majors tensions generacionals sobre el sistema, entorn de l'any 2023. Si no hagués estat utilitzat, el Fons tindria avui més de 90.000 milions, fins i tot sense noves aportacions, només basant-se en la seva pròpia rendibilitat. En canvi, de seguir amb aquest ritme de despesa, la nostra guardiola de les pensions quedarà totalment buida l'any 2018. És a dir, s'esgotarà 10 anys abans del que estava previst.

Atès que aquest escenari posa en risc la situació financera de la Seguretat Social i, en conseqüència, la garantia no només de les pensions actuals sinó també, i especialment, de les pensions futures. Per això és imprescindible adoptar mesures que donin estabilitat al sistema.

Atès que defensem que el dret a les pensions i l'accés al Sistema de Seguretat Social s'ha de considerar un dret constitucional i ser incorporat com a tal en la reforma de la Carta Magna que proposem. Per això, plantegem mesures destinades a garantir el futur del Sistema Públic de Pensions: recuperant el Pacte de Toledo i el diàleg social; aprovant un nou Estatut dels Treballadors que promogui drets laborals i ocupació de qualitat; i establint una font complementària de finançament de les pensions a càrrec dels PGE, com en la majoria dels països del nostre entorn.

Atès que defensem un nou model per reequilibrar el sistema de pensions, mantenint la despesa, racionalitzant altres partides i incrementant els ingressos del sistema.

Per tot això, el Grup Socialista i el Grup d'Entesa presenta per a la seva consideració i acceptació pel Ple de la Diputació de Barcelona els següents acords:

1. Instar el Govern de l'Estat a:

1.1. Tornar al consens de 2011, derogant tots els canvis legals introduïts al llarg de la legislatura 2011-2015: la regulació de la jubilació anticipada del RDL 5/2013 i, de manera íntegra, la Llei 23/2013, reguladora del Factor de Sostenibilitat i de l'Índex de Revaloració del Sistema de Pensions de la Seguretat Social.

1.2. Garantir el poder adquisitiu de les pensions, recuperant-ne l'actualització de les mateixes d'acord amb l'IPC.

1.3. Eliminar el factor de sostenibilitat establert pel PP en la Llei 23/2013, que reduirà les pensions de jubilació en funció de l'esperança de vida de la cohort corresponent a partir de l'1 de gener de 2019.

1.4. Racionalitzar les despeses del sistema, desplaçant als pressupostos generals de l'Estat 2018 aquells que no corresponen a prestacions, com les despeses següents, entre d'altres:

a) Les mesures de foment de l'ocupació (reduccions de quotes, tarifes planes, etc). Si es considera necessari mantenir-ne alguna, hauria de ser per la via de bonificacions i a càrrec dels PGE.

b) Les despeses de gestió de les entitats administratives de la Seguretat Social, de la mateixa manera que es fa amb la resta d'organismes públics.

1.5. Incrementar els ingressos del sistema:

a) Complementant el finançament de la Seguretat Social, entre d'altres mesures, amb ingressos procedents d'impostos destinats anualment a completar els ingressos per cotitzacions fins que aquests es tornin a equilibrar dins del sistema, com ara nous impostos extraordinaris a la banca i a les transaccions financeres. Pensem que si tota la societat espanyola ha contribuït al rescat de les entitats financeres, aquest impost ha de servir per contribuir al rescat del sistema públic de pensions.

b) Intensificant la lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social

1.6. Derogar el *Real Decreto-ley 3/2012, de 10 de febrero, de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral* (la reforma laboral) que ha rebaixat els salaris empobrint les classes treballadores, abaratint l'acomiadament indefinit i facilitant els acomiadaments col·lectius, destruint ocupació en el sector públic i privat.

1.7. Millorar la naturalesa protectora del sistema, modernitzant la gestió del Fons de Reserva a través d'una millora de la seva regulació, recuperant l'establiment de límits a disposició del fons amb caràcter anual.

1.8. Adoptar mesures específiques per anar eliminant progressivament la bretxa propera al 40% existent entre la quantia de les pensions dels homes i de les dones (dèficit de gènere):

a) Aprovació d'una Llei d'Igualtat Laboral per tal d'eliminar la bretxa salarial i, per tant, de cotitzacions, que acaba derivant en pensions més baixes.

b) Recuperar la iniciativa legislativa, inclosa en la Llei 27/2011 d'incrementar la pensió de viduïtat per a majors de 65 anys que no rebin una altra pensió pública fins a assolir el 60% de la base reguladora, mesura que afecta de manera majoritària les dones.

1.9. Introduir en el Pacte de Toledo un nou principi de "reequilibri pressupostari", un concepte que implica una recerca constant de racionalització de despeses i d'ajust d'ingressos cada any, i que tindrà efectes a mitjà termini i fins a finals dels anys 40 del segle XXI.

2. Fer arribar aquests acords al Parlament de Catalunya, al Congrés de Diputats, al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, a l'Associació Catalana de Municipis, a la Federació de Municipis de Catalunya, i a les entitats de la gent gran de la demarcació de Barcelona.

Barcelona, 16 de febrero de 2018